AMPAROS TRYGGHET – SCENEN OCH HEMMET

Artisten Kristin Amparo fick en hit med ”Din soldat” och var i våras med i Melodifestivalen.
Men de som oftast får njuta av hennes musik är grannarna i Bagarmossen.
– De är mina bästa kritiker.

Text: Karin Herou Foto: Angelica Söderberg

Kristin Amparo Sundberg bor i en färgglad funkistrea i Bagarmossen i södra Stockholm. Innanför dörren står säkert 40 par skor och alla galgar är upptagna. Hon delar lägenheten med två kompisar och varenda yta av den 78 kvadrat stora lägenheten är fylld av prylar, saker och grejor. På en hylla ligger ett gäng hattar och på en klädstång hänger klänningar vackra som smycken.

– Direkt på visningen kände jag att det här var mitt hem. Det kanske låter konstigt, men det var verkligen så. Här ville jag bo. Men jag var på plats 24 på Bostadsförmedlingens lista och vågade aldrig hoppas att jag skulle få den. Men det fick jag, säger hon.

Tidigare hade bott över hela Stockholm och hyrt i andra hand både på Östermalm och i Rinkeby. Att få ett eget förstahandskontrakt var stort.

Nu har hon bott här i sex år och helst skulle hon vilja bo kvar just här hela livet.

Men samtidigt drömmer hon om en stor familj med fem barn och mycket kärlek, något som skulle vara svårt att få plats med i trean.

– Bostadsbristen i Stockholm är verkligen ett problem. Jag har vänner som tvingas ta lån fast de lever på nudlar, där relationer gått sönder av den ekonomiska belastningen ett lån innebär. Utförsäljningen gör att man tvingas köpa, tvingas äga. Det är ett skämt. Det blir också en segregering när de rika köper loss lägenheterna. Det påverkar hela samhället, säger Kristin Amparo.

Namnet Amparo betyder just den beskyddade och i Bagis känner hon sig trygg. Hon är stammis på kvarterskaféet Lilla Bagis, hennes bästa vän äger trumaffären som ligger ett par gator bort och hon träffar alltid någon hon känner i centrum.

KRISTIN AMPARO SUNDBERG, 31
Gör: Artist.
Familj: Mamma Ingalill och storebror Martin.
Bor: Hyresrätt i Bagarmossen.
Aktuell: Ny singel ”Whatcha gonna do about it”, Ted Gärdestadsturné med Janne Schaffer, Sonja Aldén och Johan Boding. Vinterturné med Christer Sjögren och Andreas Weise.
Favoritmöbel hemma: ”Min farmors piano.”

Bildtext.

Hemma. Artisten Kristin Amparo har hittat hem i Bagarmossen. I hyresrätten skapar hon musiken som du hör på radion.

– Jag älskar Bagis. Det är en bra blandning av folk, av gamla och unga och folk från hela världen. Det ger en positiv stämning. Jag känner massor av musiker och konstnärer här. Bagis är lite som en småstad, en stad i staden, säger hon.

Lite längre ner på gatan bor kompisen och artisten Vanessa Falk. De kan nästan vinka till varandra och har skojat om att sätta upp en burktelefon mellan husen.

– Problemet är att det aldrig skulle bli tyst. Vi pratar lika mycket båda två, säger Kristin.

Hon bjuder på svart kaffe i blå glas vid köksbordet, och ja, hon pratar verkligen hela tiden. Om killarna som friar på Facebook, resan till Havanna och den nyinköpta altsaxofonen.

Karriären har gått spikrakt uppåt för Kristin Amparo. I våras stod hon på Sveriges största scen inför miljontals tittare.

– Melodifestivalen var magiskt. På scen känner jag mig helt lugn, trots att jag då sjöng för fyra miljoner människor. Det är bara lycka för mig.

För Kristin var det självklart att ställa upp i Melodifestivalen när frågan kom. Men i branschen var skeptikerna många.

– Folk sa att det skulle förstöra min karriär. Men för mig var det verkligen en barndomsdröm, barnet inom mig ville det här. Jag ville stå där som Carola gjorde med Främling. Fatta stort!

Kristin skrattar. Nu är det hon som får skriva autografer.

– Att någon vill ha min namnteckning i den här digitaliserade världen, det känns så himla fint, säger hon ödmjukt.

Kristin har alltid sjungit. Redan på dagis älskade hon sångstunderna och hon minns att de sjöng ”Vem kan segla” i kanon. I skolan hade hon en körlärare som såg, eller snarare hörde, hennes talang och övertalade henne att söka till Adolf Fredrik.

– Jag märkte att folk blev glada när jag sjöng, det var en skön känsla.

För Kristin är kändisskapet ett sätt att förändra. Hon blev känd för den breda massan med sommarhiten ”Din soldat” och Kristin fortsätter kriget mot kvinnoförtryck, utanförskap och rasism.

På matbordet står en bukett nejlikor som hon fått av Nadine, en nioårig flicka född i Sverige som nu hotas av utvisning.

Bildtexter. ldlmsdl kdkj jkldfsmlkmolkjmfgdfb gfgbgfdhkhhjk,ffjhjkjylfgyj
lflfg. kolkfplkolkpojkkjooifo.
th. jkhjgujlkljkhlkulöuöiiooö
Skläder. cvblkmdcölbkmdlkmnkln b

KRISTINS MYSTIPS:

- Ha foton uppsatta på dem du tycker om
- Måla rummen i exakt de färger du vill
- Bo inte ensam
- Bjud hem människor på mat och något gott att dricka
- Köp en bra säng, blommor och ljus

KRISTINS BOSTADSKARRIÄR:

» Uppvuxen på Lidingö.
» Har sedan flyttat runt mellan olika andrahandslägenheter, i Rinkeby och på Östermalm.
» Hon har också bott i korridor när hon pluggade musik på folkhögskola.
» Lägenheten i Bagarmossen, en trea på 78 kvadrat, fick hon via Bostadsförmedlingen efter åtta år i kö.

> ”Nu har du inte spelat på ett tag, hur mår du egentligen?”
>
> **KRISTINS grannar**

Kristin sjöng på demonstrationen och hoppas innerligt att flickan ska få stanna i Sverige.

Hon vägrar retuschering och på debutplattans omslag bär hon gårdagens suddiga smink. Hon har inte vägt sig sedan sjuan då anorexi och bulimi spred sig som en löpeld bland hennes klasskompisar.

– Som artist har jag ett ansvar. Jag vill verkligen hjälpa till att förändra världen. Kan min sång och min röst hjälpa till att sprida kärlek och glädje är det värt allt för mig.

Musiken har format henne, gjort henne säker och överallt i lägenheten syns det att här bor en person som älskar musik.

I sovrummet finns farmor Majs gamla piano och den älskade gitarren som är äldre än Kristin.

– Jag minns faktiskt när jag kröp fram till den när jag var liten och drog mina första ackord, säger Kristin.

Här finns också ett par afrikanska trummor, en altsax och en gammal skivspelare. En cd-box med Ted Gärdestads musik som hon fått låna av Janne Schaffer. Vid keyboarden har hon skrivit hundratals låtar.

– Jag andas musik, det är mitt allt. För mig är musik inte avkoppling, jag analyserar hela tiden tonartshöjning eller ordval.

Hon plockar ner en trumma, sätter den mellan knäna och börjar trumma.

– Musik ska vara roligt, det ska vara en lek. Starta ett band, hitta på ett bra namn och ha kul tillsammans. Det är så jag har lärt mig, säger hon.

Grannarna störs inte av Kristins rytmer.

– De brukar fråga: ”Nu har du inte spelat på ett tag, hur mår du egentligen?”. De vet att jag spelar när jag är lycklig.

Kristin Amparos agenda är fulltecknad lång tid framöver och hon planerar som bäst en turné i Sydamerika.

Kristin är adopterad från Colombia och kom till Sverige när hon var fem månader gammal. I bokhyllan står ett spansklexikon och hon har precis översatt melodifestivallåten ”I see you” till spanska.

– Att få uppträda där är en av mina största drömmar. Det ska bli så härligt att få ta del av den världen, säger hon.